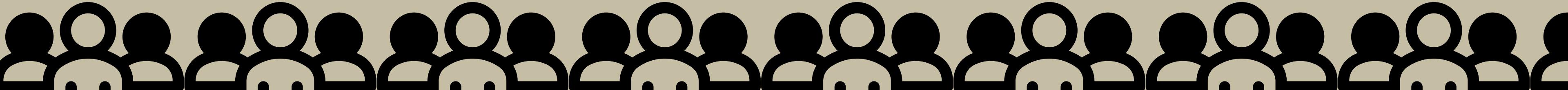

ເນື້ອຫາສອບ

ສັນຄູມ

ກລາງການເຮືອນທີ່ ២/៦៧

ເນື້ອຫາສອບ

ປະນິຍາ

ກາຮອມ ແລະ ກາຮັງທຸນ
ກາຮັດວຽກ
-ປັດຈຸກ
-ປັດຈຸກ

ຄວາມຮຸ່ມມື້ອກາງເສຣບັນດາ

-ກາຮັດວຽກ ແລະ ກາຮັງ

ຂັ້ນກາງດ້ານເສຣບັນດາ

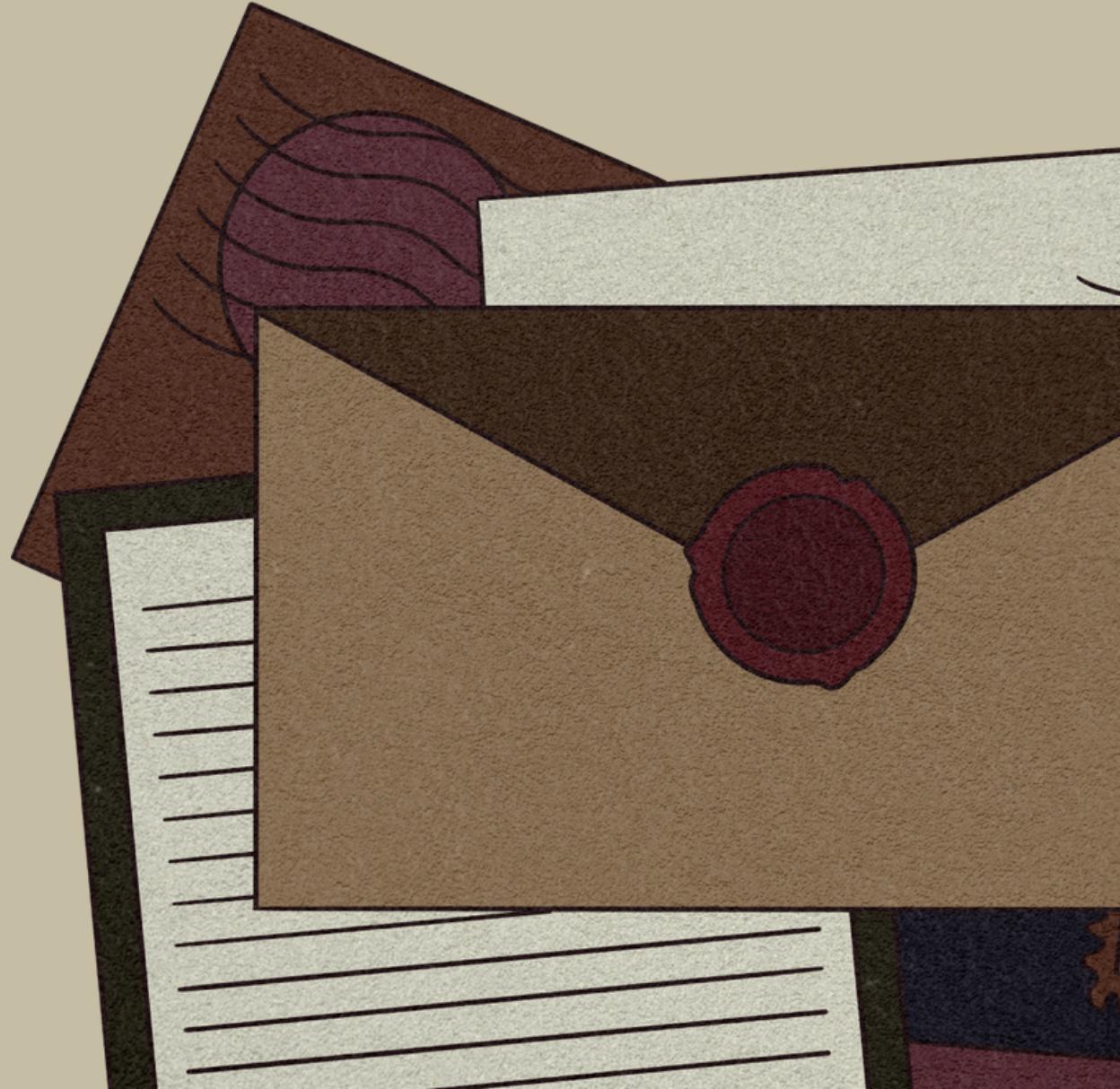
-ກາຮັດວຽກ
-ກາຮັດວຽກ

-ກາຮັດວຽກ

-ຕາມຜູກທາດ

ອັຕນັຍ

ເສຣບັນດາ
ສຶກສາ
ອົງການ
ຮະບບາ

การออม และ การลงทุน

การออม และ การลงทุน

การลงทุนและการออมขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลกันอย่างในและภายนอก เช่น สภาวะเศรษฐกิจ ความรู้ทางการเงิน ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และสถานะทางการเงินของแต่ละบุคคล รวมถึงปัจจัยจากธุรกิจและเทคโนโลยีที่ช่วยให้การลงทุนและการออมมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเข้าใจปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้สามารถวางแผนการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถาบันการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates):

อัตราดอกเบี้ยเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจในการออมและการลงทุน หากอัตราดอกเบี้ยสูง การออมในรูปแบบที่ปลอดภัย เช่น การฝากเงินในธนาคาร จะได้รับผลตอบแทนที่ดี แต่หากอัตราดอกเบี้ยต่ำ ผู้คนอาจหันไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น เช่น หุ้น หรืออสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีกว่า

อัตราเงินเฟ้อ (Inflation):

อัตราเงินเฟ้อที่สูงจะทำให้ค่าของเงินลดลงและทำให้การออมในรูปแบบเงินสดหรือสินทรัพย์ที่ไม่สามารถป้องกันเงินเฟ้อไม่ได้ผลมากนัก ดังนั้น ผู้คนอาจเลือกที่จะลงทุนในสินทรัพย์ที่สามารถป้องกันเงินเฟ้อได้ เช่น กองค์ หรือหุ้น

การออม และ การลงทุน

ปัจจัยทางสังคมและบุคคล

ปัจจัยทางสังคมและบุคคล

สถานะทางการเงิน (Financial Situation):

คนที่มีสถานะทางการเงินดีและมีรายได้ที่มั่นคงมักจะสามารถออมและลงทุนได้มากขึ้น ขณะที่คนที่มีภาระหนี้สินหรือรายได้ไม่บันคงอาจมีความจำเป็นต้องเก็บเงินในรูปแบบที่ปลอดภัย เช่น บัญชีออมทรัพย์ หรืออาจจะไม่สามารถลงทุนได้ในขณะนั้น

วัย (Age):

อายุเป็นปัจจัยสำคัญในการวางแผนการเงิน คนในวัยทำงานหรือวัยกลางคนจะมุ่งเน้นการลงทุนเพื่อการเกษียณ ขณะที่คนที่ยังอยู่ในวัยรุ่นหรือวัยเริ่มต้นทำงานอาจเน้นการออมเพื่อสร้างฐานการเงินในระยะยาว

เป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals):

เป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคล เช่น การซื้อบ้าน การศึกษาต่อ หรือการเกษียณอายุ จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้งานการลงทุนและการออม หากเป้าหมายต้องการผลตอบแทนสูงในระยะยาว คนเหล่านั้นอาจเลือกการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง ในขณะที่คนที่มีเป้าหมายระยะสั้นหรือต้องการความปลอดภัยมากกว่าอาจเลือกการออมในสินทรัพย์ที่เสี่ยงต่ำ

การออม และ การลงทุน

ปัจจัยทางจิตวิทยาและพฤติกรรม

ปัจจัยทางจิตวิทยาและพฤติกรรม

- พฤติกรรมการใช้จ่าย (Spending Behavior):
บุคคลที่มีนิสัยประหยัดและระมัดระวังในการใช้จ่ายจะมีโอกาสในการออมและลงทุนมากขึ้น ในขณะที่คนที่มีแนวโน้มใช้จ่ายสูงอาจไม่สามารถออมเงินหรือลงทุนได้มากเท่ากี่ครั้ง
- ความมั่นใจและความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy):
ความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับการเงินมีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนและการออม คนที่มีความรู้ทางการเงินมากจะสามารถตัดสินใจเลือกช่องทางการลงทุนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากกว่า
- อิทธิพลจากสื่อและสังคม (Influence from Media and Society):
การรับข้อมูลจากสื่อหรือคำแนะนำจากคนในสังคมอาจมีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนและออม เช่น การลงทุนในสินทรัพย์ที่กำลังเป็นที่นิยมในขณะนั้น หรือการทำตามแนวโน้มของกลุ่มเพื่อนหรือครอบครัว

การผลิตสินค้า และ บริการ

การผลิตสินค้า และ บริการ

การผลิตสินค้าและบริการเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างมูลค่าจากทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น ดิน ฟ้า อากาศ แรงงาน และทุน เพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและบริการสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยการผลิต

การผลิตสินค้าและบริการต้องการปัจจัยการผลิตที่สำคัญ 3 ประการ

ปัจจัยการผลิต

ที่ดิน (Land):

ที่ดินหมายถึงทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้ในการผลิตสินค้า เช่น
ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก พื้นที่สำหรับการสร้างโรงงาน หรือ
แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้ในการผลิตสินค้า
การเข้าถึงที่ดินหรือทรัพยากรธรรมชาติจะมีอิทธิพลต่อ
กระบวนการผลิต เช่น ที่ดินในทำเลดีหรือทรัพยากรธรรมชาติ
ที่มีอยู่มากจะช่วยให้การผลิตมีต้นทุนต่ำและได้สินค้าคุณภาพ
ดี

ปัจจัยการผลิต

แรงงาน (Labor)

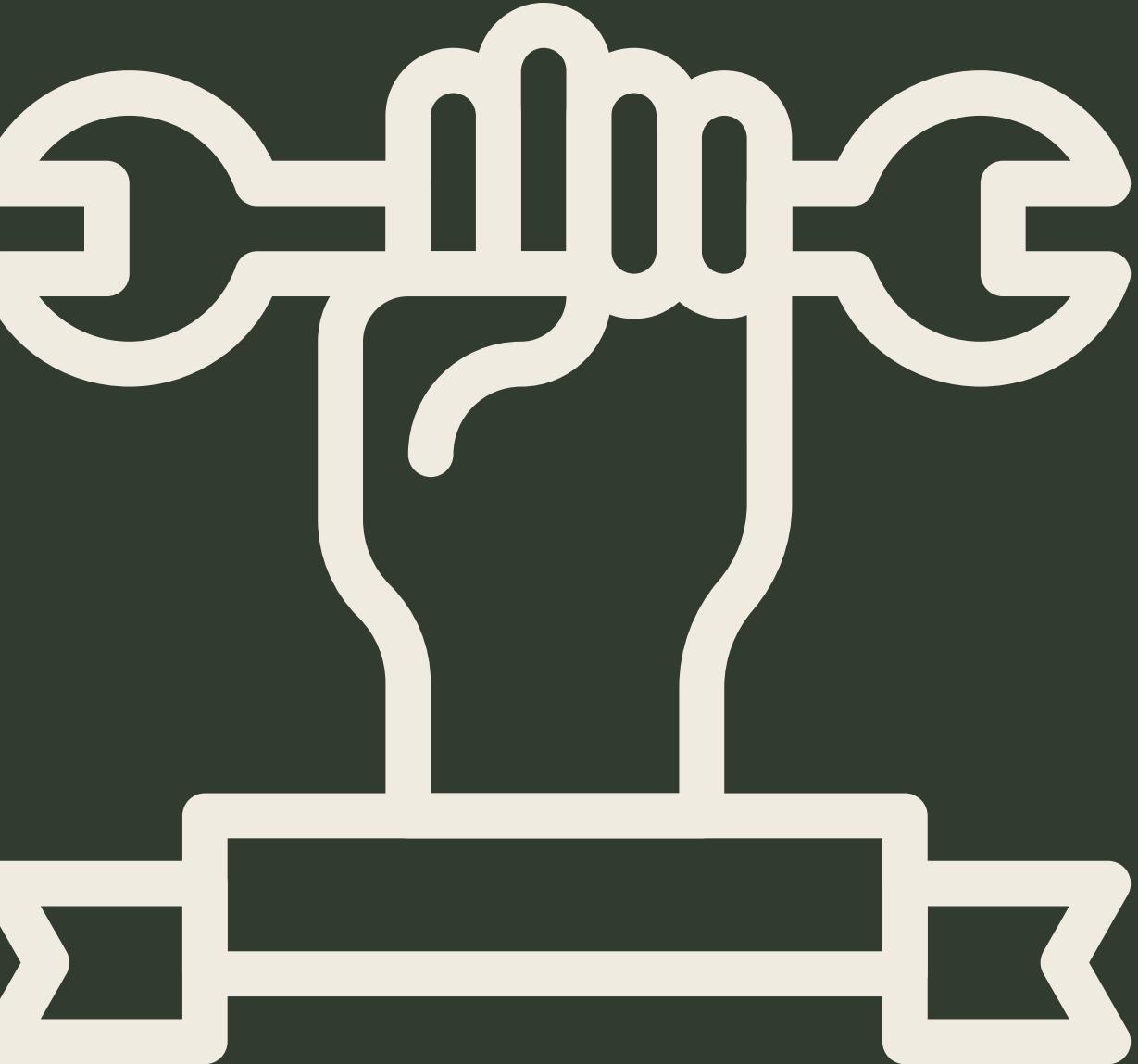
ความหมาย: แรงงานหมายถึงมนุษย์ที่ใช้ความรู้, ทักษะ, เวลา, และพลังงานในการผลิตสินค้าหรือบริการ
ตัวอย่างการใช้:

แรงงานในภาคอุตสาหกรรม เช่น คนงานในโรงงานผลิต

แรงงานในภาคการบริการ เช่น พนักงานร้านอาหาร พนักงานโรงแรม

แรงงานที่มีกักยะเยพะ เช่น วิศวกร นักการตลาด

ความสำคัญ: แรงงานคือปัจจัยสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากแรงงานมีกักยะและความสามารถที่สูง จะช่วยให้การผลิตมีประสิทธิภาพและสามารถสร้างสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพสูงขึ้นได้

ปัจจัยการผลิต

ทุน (Capital)

ความหมาย: ทุนหมายถึงทรัพยากรที่ใช้ในการลงทุนในเครื่องมือ, อุปกรณ์, อาคาร, หรือเทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับการผลิต

ตัวอย่างการใช้:

เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงงาน
อาคารและสถาบันที่สำหรับดำเนินธุรกิจ
การลงทุนในเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

ความสำคัญ: ทุนช่วยให้การผลิตมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งสามารถลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มปริมาณการผลิตได้

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาและการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ

เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันและการขับเคลื่อน
ดูนระหว่างประเทศไทยและภาคธุรกิจในระบุบเศรษฐกิจโลก ซึ่งเกิด<sup>ขึ้นจากการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจที่ก้าวมีข้อดีและข้อเสีย รวม
ถึงการส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับโลกและในแต่ละ
ประเทศ</sup>

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration)

หมายถึงกระบวนการที่ประเทศหลาย ๆ ประเทศทำการรวมตัวกันเพื่อเสริมสร้างการค้าขายและการลงทุนระหว่างกัน การรวมกลุ่มนี้สามารถเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ ตั้งแต่การสร้างเขตการค้าเสรีจนถึงการสร้างสหภาพเศรษฐกิจที่มีความร่วมมือในระดับลึกมากขึ้น แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

เขตการค้าเสรี (Free Trade Area):

การยกเลิกภาษีหรืออุปสรรคทางการค้าภายในกลุ่ม เช่น ASEAN Free Trade Area (AFTA)

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแบบศุลกากร (Customs Union):

นอกจากจะยกเลิกภาษีในกลุ่มแล้ว ยังมีการกำหนดภาษีเดียวกันในการค้ากับภายนอกกลุ่ม เช่น European Union (EU) Customs Union

ตลาดร่วม (Common Market):

เป็นการรวมกลุ่มที่ไม่เพียงแต่ยกเลิกอุปสรรคทางการค้า แต่ยังรวมถึงการเคลื่อนย้ายแรงงานและการลงทุนระหว่างประเทศในกลุ่มได้อย่างเสรี เช่น European Economic Area (EEA)

สหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union):

การรวมกลุ่มที่ลึกที่สุดที่รวมถึงการมีนโยบายเศรษฐกิจร่วมกัน การมีเงินสกุลเดียว และการปรับปรุงด้านการคลังร่วมกัน เช่น European Union (EU) ที่มีการใช้สกุลเงินยูโร

การค้าระหว่างประเทศ (International Trade)

หมายถึงกระบวนการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการระหว่างประเทศต่าง ๆ การค้าระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการทำให้ประเทศต่าง ๆ สามารถเข้าถึงสินค้าที่ไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ และยังสามารถเพิ่มรายได้จากการส่งออก

อุปสรรคทางการค้า:

ภาษี (Tariffs): อัตราภาษีที่เก็บจากสินค้าส่งออกหรือส่งเข้าทำให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น

อุปสรรคทางการค้าทางเทคนิค (Non-Tariff Barriers):

เช่น ข้อกำหนดด้านสุขภาพและความปลอดภัย หรือมาตรฐานการผลิตที่แตกต่างกัน

การเปิดเสรีการค้า:

การลดอุปสรรคทางการค้า เช่น การลงนามในข้อตกลงการค้าเสรี Free Trade Agreements (FTA) ระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้การค้าระหว่างประเทศง่ายขึ้นและลดต้นทุน

อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Rates):

อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินของประเทศต่าง ๆ มีผลต่อราคาสินค้าส่งออกและนำเข้า หากอัตราแลกเปลี่ยนไม่เสถียร อาจทำให้การค้าระหว่างประเทศเกิดความไม่แน่นอน

ตลาดผู้寡占 (Monopoly Market)

หมายถึงตลาดที่มีผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการรายเดียวที่ครอบครองตลาดกึ่งหมด ทำให้ผู้บริโภคไม่มีทางเลือกในการซื้อสินค้าและบริการจากผู้ผลิตอื่น

ลักษณะของตลาดผู้寡占

ผู้ผลิตรายเดียว: ในตลาดผู้寡占จะมีเพียงบริษัทเดียวที่เป็นผู้ขายสินค้า และบริการกึ่งหมดในตลาดนั้น

อุปสรรคการเข้าตลาดสูง: โดยปกติแล้วจะมีอุปสรรคทางการเงิน, เทคโนโลยี, หรือกฎหมายที่ทำให้ไม่สามารถมีผู้ผลิตรายอื่นเข้ามาแท่งขับได้

ราคาสินค้าและบริการ: ผู้ผลิตในตลาดผู้寡占จะสามารถควบคุมราคาได้โดยไม่ต้องกังวลกับการแข่งขันจากคู่แข่ง

ผลกระทบจากตลาดผู้寡占

ข้อดี: การมีบริษัทใหญ่ในตลาดอาจช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตและการกระจายสินค้าได้ดี เนื่องจากมีการลงทุนในเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานที่สูง

ข้อเสีย: การขาดการแข่งขันทำให้ผู้บริโภคต้องจ่ายราคากี่สูงขึ้น และอาจได้รับสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพต่ำลง เพราะไม่มีแรงกดดันจากคู่แข่ง การผูกขาดในตลาดบางครั้งอาจนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ หรือการไม่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาในตลาด

การควบคุมตลาดผู้寡占

รัฐบาลในหลายประเทศมีกฎหมายที่ควบคุมการผูกขาด เช่น กฎหมายต่อต้านการผูกขาด (Antitrust Laws) เพื่อป้องกันไม่ให้บริษัทขนาดใหญ่หรือผู้ผลิตรายเดียวใช้อำนาจในการตั้งราคาสินค้าหรือบริการในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ເຄຣມະນຸກົງພອເພີຍ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดทางเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งหวังให้บุคคล ครัวเรือน และประเทศสามารถมีความสุขและความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้อย่างมีความสมดุล ไม่พึ่งพาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วหรือการบริโภคเกินความจำเป็น โดยมีการใช้กรรพยายามอย่างประหยัดและรู้จักพอเพียง เพื่อให้เกิดความสมดุล กึ้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

หลักการของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอประมาณ (Moderation):

การดำเนินเชิงตัวบ่งชี้ที่พ่อแม่พ่อคุณ ไม่เป็นไปตามตัวเองและผู้อื่น ไม่ประมาทในการใช้กรัพยากรณ์ และไม่พยายามมากเกินไปที่จะมีสิ่งที่ไม่จำเป็น

การพอประมาณช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาเศรษฐกิจที่ผันผวนและช่วยให้บุคคลและครัวเรือนมีความมั่นคงทางการเงิน

ความมีเหตุผล (Reasonableness):

การตัดสินใจและการกระทำที่คำนึงถึงผลกระทบระยะยาว โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่คาดหวัง สิ่งแวดล้อม และกรัพยากรณ์

การพิจารณาให้รอบคอบ และไม่ตัดสินใจตามอารมณ์หรือสิ่งล่อใจในขณะนั้น โดยเน้นการใช้กรัพยากรณ์อย่างคุ้มค่าและสร้างความสมดุล

การสร้างภูมิคุ้มกัน (Self-reliance or Resilience):

การพึ่งพาตนเองและการสร้างความสามารถในการรับมือกับความก้าวหน้าและวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

มีความมั่นคงในด้านการเงิน การผลิต การใช้กรัพยากรณ์ และการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน

ສຶກຮີຜູ້ບໍຣາໂຄ

หลักการของสิกข์ผู้บริโภค

สิกข์ในการเลือกซื้อ

สิกข์ในการได้รับความปลอดภัย

สิกข์ในการได้รับการชดเชย

สิกข์ในการได้รับการคุ้มครองจากการหลอกหลวงและการเอาเปรียบ

สิกข์ในการได้รับการศึกษา

สิกข์ในการได้รับการคุ้มครองจากการละเมิดสิกข์

สิกข์ในการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

สิกข์ในการได้รับข้อมูล

กฎหมายและองค์กรที่คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค

ในหมายประเทศมีการอุดหนาด้วยและกฏระเบียบที่คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค เช่น:

พระราชบัญญัติการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย (พ.ศ. 2522): กำหนดกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในประเทศไทย โดยให้สิทธิในการร้องเรียนและได้รับการคุ้มครองจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

องค์การผู้บริโภคแห่งชาติ (Consumers International): องค์กรระหว่างประเทศที่สนับสนุนสิทธิของผู้บริโภคทั่วโลก โดยร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิของผู้บริโภค.

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.): หน่วยงานในประเทศไทยที่มีภารกิจในการตรวจสอบและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ รวมถึงการจัดการกับการร้องเรียน

สิทธิผู้บริโภคในยุคดิจิทัล

ในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน การคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคในธุรกิจออนไลน์ จึงกลายเป็นประเด็นสำคัญ เช่น:

สิทธิในการได้รับข้อมูล: ผู้บริโภคต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและโปร่งใสเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการออนไลน์

สิทธิในการเลือก: การให้ผู้บริโภคสามารถเปลี่ยนเส้นทางสินค้าและบริการจากหลาย ๆ ผู้ให้บริการ โดยไม่มีข้อจำกัดในการเลือกซื้อ

สิทธิในการคุ้มครองจากการอ้างโกงออนไลน์: การหลอกลวงหรือการอ้างโกงทางออนไลน์ เช่น การขายสินค้าปลอม การโงนข้อมูลส่วนบุคคล หรือการเรียกเก็บเงินเกินราคางานผู้ค้าออนไลน์

สรุป

สิทธิผู้บริโภค เป็นสิทธิที่สำคัญที่ผู้บริโภคควรได้รับเพื่อให้การซื้อสินค้าและบริการมีความเป็นธรรมเป็นส่วนตัวและปลอดภัย กิจกรรมการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคไม่เพียงแต่ช่วยป้องผู้บริโภคจากภัยคุกคาม แต่ยังช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน.

องค์กรคุ้มครองผู้บริโภค

องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคที่สำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

Consumer International (CI)

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

ឧបាទ

សំណងគណន៍ក្រមការគុណភាពរបស់ជួលូយ៉ាវ (សគ.)

សំណងគណន៍ក្រមការគុណភាពរបស់ជួលូយ៉ាវ
និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស

ពាណិជ្ជកម្មនៃក្រមការគុណភាពរបស់ជួលូយ៉ាវ
និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស

សំណងគណន៍ក្រមការគុណភាពរបស់ជួលូយ៉ាវ
និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស

unun

Consumer International (CI)

เป็นเครือข่ายขององค์กรคุ้มครองผู้บริโภคในระดับโลก โดยมีสมาชิกองค์กรจากกว่า 100 ประเทศ

សណ្ឋសុប្តការផ្ទៀរមានឈូបាយកំគុងគ្រប់ សិកទីផ្សេប្តីក្រុកការកំឡើង

សណ្ឋសុបនការអេក្រង់ហ្មាយនិងក្រុមហ៊ុនកំពើរឿងក្នុងការគាំទ្រនូវក្រុមក្រុម

រៀបចំនីមួយៗជាប្រជាជាតិ សម្រាប់ការ ពិភាក្សាថ្មី និងការអនុវត្តន៍

unun

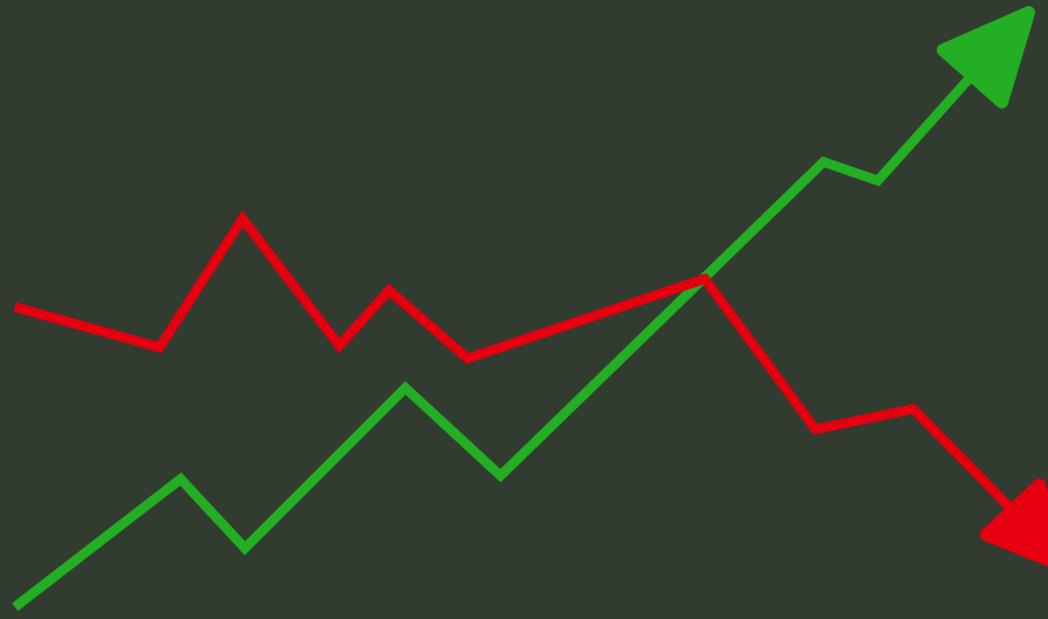
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

ควบคุมและกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้เป็นไปตามกฎหมาย

ให้ข้อมูลและคำแนะนำแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับสิทธิในการกำรงาน

ดเลการณ์แก้ปัญหาหรือข้อร้องเรียนจากผู้บริโภคในกรณ์ที่บีบีซักประกันภัย
ไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือไม่ได้รับค่าสินไห้มตามข้อกำหนด

ระบบเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจทุนนิยม (Capitalism)

ลักษณะ: พลิตและการกระจายทรัพยากรส่วนใหญ่เป็นของภาคเอกชน และกำหนดโดย กลไกตลาด (อุปสงค์และอุปทาน)

คุณลักษณะหลัก:

แข่งขันและผลกำไรเป็นแรงจูงใจหลัก
กำหนดราคาสินค้า มี เสรีภาพในการเลือก ของผู้บริโภคและผู้ผลิต

ข้อดี: กระตุ้นนวัตกรรม, ประสิทธิภาพในการผลิต

ข้อเสีย: ความเหลื่อมล้ำสูง, อาจเกิดการผูกขาด

ตัวอย่าง: สหรัฐอเมริกา, สิงคโปร์

ระบบเศรษฐกิจสังคมนิยม (Socialism)

ลักษณะ: รัฐเป็นเจ้าของและควบคุมการผลิตและการกระจายทรัพยากรเพื่อความเท่าเทียม ในสังคม

คุณลักษณะหลัก:

การวางแผนศูนย์กลาง (central planning)
การกระจายทรัพยากรอย่าง เท่าเทียม
บริการสาธารณะ เช่น การศึกษาและสุขภาพ

ข้อดี: ลดความเหลื่อมล้ำ, บริการสาธารณะ

ข้อเสีย: ขาดนวัตกรรม, ประสิทธิภาพต่ำ

ตัวอย่าง: คิวบา, เกาหลีเหนือ

ระบบเศรษฐกิจแบบผสม (Mixed Economy)

ลักษณะ: ผสมผสาน ทุนนิยม และ สังคมนิยม โดยรัฐและเอกชนร่วมกันควบคุมเศรษฐกิจ

คุณลักษณะหลัก:

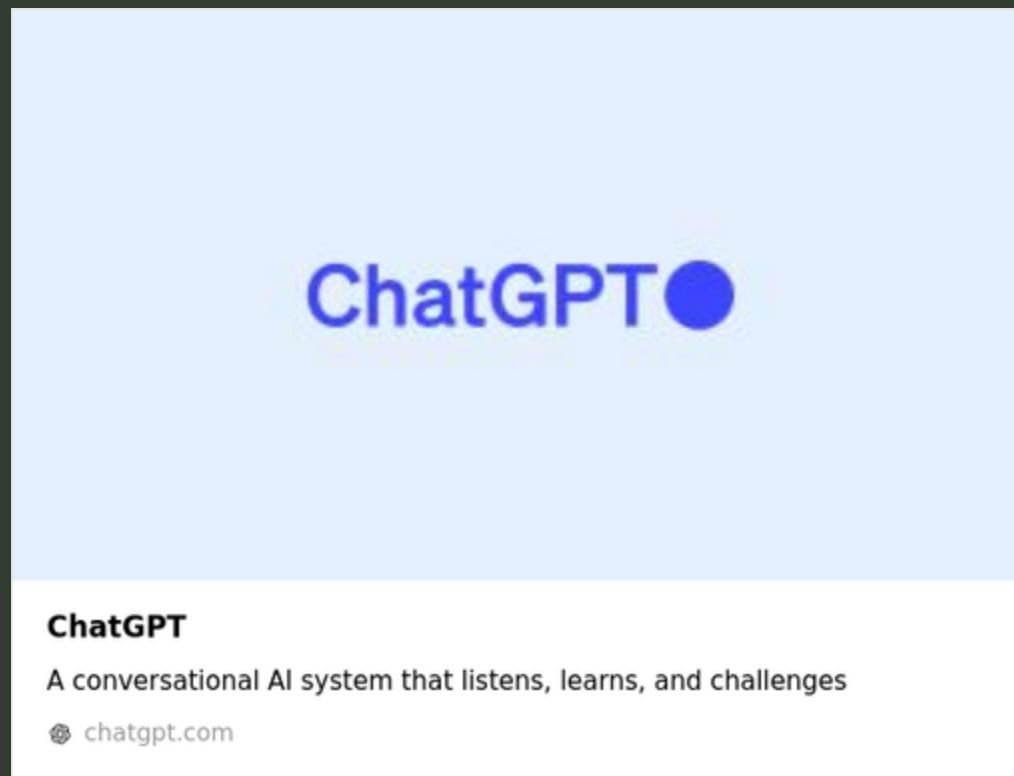
การควบคุมบางภาคส่วนโดยรัฐ เช่น การศึกษา
ตลาดเสรี สำหรับภาคเอกชน
การกระจายรายได้ ที่เป็นธรรม

ข้อดี: ยึดหยุ่น, มีการคุ้มครองผู้บริโภค

ข้อเสีย: อาจเกิดความช้ำซ้อนในการทำงานระหว่างภาครัฐและเอกชน

ตัวอย่าง: ประเทศไทย, สหราชอาณาจักร, ฝรั่งเศส

แหล่งอ้างอิง

Thank You